

עם הקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב (זכריה יד) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. (משום כך יהי ערב ויהי בקר יום אחד) וזה בלי זה לא נקרא אחד.

בא ראה, מועדי ה' אשר תקראו אתם וגו'. לזמן את הכל למקום אחד ושימצא הכל בשלמות בסוד של אחד, ולהיות ישראל (בזוג אחד) למטה גוי אחד בארץ. נניח שהקדוש ברוך הוא עם כנסת ישראל שנקרא אחד - ישראל למטה שהם מזמנים כמו שלמעלה, במה יהיו נקראים אחד?

א"ה בירושלים של מטה יקראו ישראל אחד. מנין לנו? שכתוב (שמואל ב-ז) גוי אחד בארץ. ודאי, בארץ הם גוי אחד, עמה הם נקראים אחד, ואינם לבדם. שהרי ומי כעמך ישראל גוי אחד מספיק לו, אבל לא נקראו אחד אלא בארץ, בזוג של הארץ הזו כמו שלמעלה. ומשום כך הכל קשור זה עם זה בזוג אחד. אשרי חלקם של ישראל. ששת ימים תעשה מלאכה נאמר, והרי פרשה.

א"ה מועדי ה' מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים. רבי יצחק פתח, (תהלים כז) לך אמר לבי בקשו פני את פניך ה' אבקש. את הפסוק הזה בארו החברים בכמה מקומות, אבל הפסוק הזה כף נאמר, לך אמר לבי, דוד המלך אמר את זה בשביל כנסת ישראל כנגד המלך הקדוש. ומה אמר? לך אמר לבי, בשבילך אמר לבי לבני העולם, והזהיר אותם לבי, שהוא אחוז בו, שאת זה בשביל המלך העליון הוא אמר. בקשו פני, אלו עטרות המלך שהוא

אחד. בשעתא דיפקון ישראל מן גלותא, וכנסת ישראל אהדרת לאתרהא, לאזדווגא ביה בקודשא בריך הוא, קדא הוא דכתיב, (זכריה יד) ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד. (בגין כך ויהי ערב ויהי בקר יום אחד) ודא בלא דא לא אקרי אחד.

הא חזי, מועדי יי' אשר תקראו וגו'. לזמנא כלא לאתר חד, ולאשתפחא כלא בשלימו, ברזא דאחד. ולמהוי ישראל (בזוגא חדא) לתתא גוי אחד בארץ. תינח קדשא בריך הוא בכנסת ישראל דאקרי אחד, ישראל לתתא דאינון זמינון פגוונא דלעילא, במה יקרון אחד.

א"ה, בירושלים דלתתא, יקרון ישראל אחד. מנא לן. דכתיב, (שמואל ב ז) גוי אחד בארץ. ודאי, בארץ הם גוי אחד, עמה אקרון אחד, ולא אינון בלחודייהו. דהא ומי כעמך ישראל גוי אחד סגי ליה, אבל לא אקרון אחד, אלא בארץ, בזוגא דהאי ארץ פגוונא דלעילא. ובגין כך, כלא קשיר דא בדא בזוגא חדא, זכאה חולקיהון דישראל. ששת ימים תעשה מלאכה אתמר, והא אוקמוה.

א"ה מועדי יי' מקראי קדש אשר תקראו אותם במועדים. (ויקרא כ"ג) רבי יצחק פתח, (תהלים כז) לך אמר לבי בקשו פני את פניך יי' אבקש. האי קרא אוקמוה חברייא בכמה אתר, אבל האי קרא הכי אתמר, לך אמר לבי, דוד מלפא אמר דא בגין כנסת ישראל, לקבל מלפא קדישא. ומאי אמר. לך אמר לבי, בגינך אמר לבי לבני עלמא, ואזהר לון לבי. דאיהו אחיד ביה, דדא בגין מלפא עלאה אמר. בקשו פני, אליון עטרי מלפא, דאיהו אחיד בהו, ואינון ביה. אינון שמייה, ואיהו ושמייה, מלה

חדא הוא. בגין כך אמר